

Sygn. akt II CNP 58/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 kwietnia 2012 r.,

skargi J. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 10 maja 2011 r., wydanego

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko A. K.

o uznanie obowiązku alimentacyjnego za wygasły,

- 1. stwierdza niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2011,**
- 2. nie obciąża A. K. kosztami postępowania skargowego na rzecz J. K.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 5 października 2010 r. uwzględnił częściowo powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wniesione przez powoda J. K. przeciwko A. K. i obniżył świadczenia alimentacyjne obciążające powoda z 600 zł do 300 zł miesięcznie. Wyrok ten, w części oddalającej powództwo, zaskarżył powód. Po rozpoznaniu jego apelacji Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 10 maja 2011 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo w całości oddalił, uznając je za nieuzasadnione.

Powód w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2011 r. zarzucił naruszenie art. 384 k.p.c. i art. 378 § 1 k.p.c. Wskazał, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z tymi przepisami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 5 października 2010 r. apelację wniósł jedynie powód, w części, w której oddalono jego powództwo. W pozostałym zakresie, w części uwzględniającej powództwo wyrok stał się prawomocny i nie mógł być przedmiotem rozpoznania przez Sąd drugiej instancji. Przeciwko jego wzruszeniu w tej części przemawiały również granice zaskarżenia. Sąd drugiej instancji rozpoznaje bowiem sprawę wyłącznie w granicach apelacji (art. 378 § 1 k.p.c.), a granice te wyznacza między innymi zakres zaskarżenia. Powód zasadnie wskazał również, że Sąd Okręgowy nie mógł zmienić zaskarżonego wyroku na jego niekorzyść z uwagi na treść art. 384 k.p.c. – w przypadku zaskarżenia go wyłącznie przez powoda. Rozstrzygnięciem na niekorzyść powoda była zaś niewątpliwie zmiana zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Powyższe wskazuje, że wyrok Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2011 r. zapadł z rażącym naruszeniem przepisów postępowania i jest niezgodny z prawem w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. Powód uprawdopodobnił jednocześnie, że na skutek wydania tego wyroku doznał szkody majątkowej związanej z koniecznością dalszego ponoszenia świadczeń alimentacyjnych w części, w której został wcześniej prawomocnie zwolniony od tego obowiązku.

Z tych względów skarga podlegała uwzględnieniu na podstawie art. 424¹¹
§ 2 k.p.c.